

Kære alle sammen.

Her kommer en lille sommerhilsen fra os i Hope House. Vi er netop nu inde i regntiden - en våd og varm tid. For mig, er det ikke den bedste tid at være højgravid i, men det går. Det er tilgængelig en smuk tid fuld af store buske af hotensia i mange forskellige nuance.

Gunn er tilbage fra Norge.

Vores norske medarbejder, Gunn Klaseie er tilbage fra en 1 månedes orlov i Norge. Det er fantastisk dejligt, at have hende her igen. Hun er god til at få tingene til at køre stabilt.

Hun sørger for indkøb til kirke og café samt børnearrangementer, og er god til at sørge for mange små detaljer i caféarbejdet. Hun er

også et samlingspunkt for de yngre kvinder i kirken. Udover at lede en small group for single pigerne en gang om måneden inviterer hun ofte forskellige fra kirken hjem til aftensmad hos sig privat. Det betyder meget for de forskellige at have et sådan fællesskab og at blive forkælet lidt. Shiro og jeg nyder også godt af hendes omsorg, når hun ofte inviterer os på mad, når vi har en travl dag. Hun er også altid klar til at hjælpe med at passe børn. Gunn er med i lovsangen og deler af og til Guds ord på vore møder. Der er ikke mange af hendes slags, og vi er taknemlige til Gud for at sende hende til os.

Ventetiden virker lang!

Jeg er lige op over termin nu, så hver dag venter vi spændte på, om det er i dag, vi skal se vores lille nye. Vi er midlertidig flyttet til Kanazawa, idet der ikke er nogen fødeklínik i den by, vi bor. Jeg er ikke glad for at være helt alene i vores hus i bjergene, hvis jeg pludselig skal afsted. Så vi bor nu ovenpå Hope House. Jeg er på forældreorlov fra caféarbejdet, men mødes stadig med nogle af de kvinder, jeg læser Bibelen sammen med. Juni, hvor jeg er sat til at føde, er jeg ikke medvirkende i søndagsbibelskolen, forkyndelse og lovsang, samt børneeventet, men fra juli er jeg igen med i kirkearbejdet.

Børnelejr for kirkens børn

I sidste uge var børnene i kirken på børnelejr. Det var Harriet, der stod for lejren hjulpet af mødrene til børnene og en af vores indonesiske PhD. studerende, Rossi, der er meget populær hos de store drenge i gruppen

(Det skal siges, at Rossi så ret hægt ud efter weekenden. Han var vist på på fuldtid). Alle

medarbejdere gjorde et flot stykke arbejde. Der stod Zoologisk have og vandland på programmet, så ungerne var henrykte. Temaet for lejren var venskab: Hvor vigtigt det er at være en god ven, og hvordan Jesus er vores allerbedste ven, der opgav alt for os.

Shiro og jeg var ikke med på lejren pga. den nærtstående fødsel. Det var helt underligt,

ikke at være involveret, idet jeg har stået for hidtidige lejre i Hope House. Men dejligt at opleve, at andre tager over, når man ikke selv er til rådighed.

Den lille ny er ankommet!

Nå, så nåede jeg ikke at skrive mit brev færdig, før vores lille dreng kom til verden.

Han blev født den 21. juni og vejede 3526gram. Han er sund og rask og indtil videre en nem baby, der sover meget. Vi er så taknemlige til Gud for denne gave til os som familie, og beder om visdom til at være hans forældre.

Vi har kaldt ham Cadan. Det er et gammelt irsk navn, der betyder "en der kæmper". Vi

har udvalgt 2 japanske skrifttegn, til at skrive hans navn med med lidt anderledes betydning, som er: Nåde og frimodighed. Vi har taget det ud fra Hebræerbrevet 4:16:

"Lad os derfor med frimodighed træde frem for nådens trone for at få barmhjertighed og finde nåde til hjælp i rette tid."

Vi beder om, at dette må være et ord ind over Cadans liv, at han må opleve et nært forhold til Herren, så at han altid går frimodigt til Gud og må få hjælp til rette tid i enhver situation i sit liv.

Storebror, Eichi og storesøster Celia er meget glade for lillebror og glæder sig til at få ham hjem fra hospitalet. Jeg bliver udskrevet i morgen den 26/6.

Nu mange sommerhilsener

Shiro, Eichi, Celia, Cadan og Bodil